

**"Mallorca està
segrestada per
Menorca i Eivissa"**

Pacte de Progrés o tots contra el PP?
—No es planteja un pacte contra ningú sinó introduir un aire fresc al Consell Insular, un canvi de talant i arribar a acords a través del diàleg. I això, per Unió Mallorquina, és positiu.

—Com estan ara les seves relacions amb el PP després de la dimissió de Canellas, el seu gran enemic polític?

—Les relacions no són entre persones, sinó entre partits. Això de les suposades males relacions personals no m'ha fet preocupar mai massa. Sé que alguna gent li ha posat molt d'èmfasi, però quan jo discutia un tema no ho feia perquè fos amb en Gabriel Canellas, sinó perquè era amb el president del Partit Popular, un partit que volia aniquiliar Unió Mallorquina, simplement.

—No em dirà que no li causa, si més no, satisfacció veure's presidenta del Consell, mentre Gabriel Canellas ha hagut de dimidir.

—Satisfacció, però no només personal sinó perquè això demostra que les eleccions serveixen per prendre decisions. Perquè el poble pugui decidir, en un moment determinat, qui vol que estigui a una institució. És una decisió important que ens ha donat el votant.

—Què ha canviat des del 28 de maig a Balears?

—Crec que han canviat moltes coses a partir d'aquestes eleccions municipals i autonòmiques. El panorama ha canviat molt i jo crec que durant molts anys es donarà una situació en la qual les forces polítiques hauran d'arribar a acords per poder governar les institucions. Aquesta serà la conseqüència de tot el que ha passat durant molts anys a les Illes i que ha conscienciat el poble mallorquí que no es bo que hi hagi majories absolutes.

—Com a hipòtesi, i sense majories absolutes, el PP—sense Canellas—tornarà a pactar amb UM el 1999?

—Aquesta pregunta requereix diverses matisacions. Comencem per la primera: el pacte no es va trencar per motius personals com és obvi i com he dit anteriorment; tothom sap que hi havia intents, per part del PP, de fer desaparèixer UM provocant transfuguisme de consellers, batlles, regidors, diputats; no volien que la presidenta d'UM compartís govern amb el president del PP. Comprenc que això sigui incòmode, però si som dos partits, no entenc perquè els dos presidents no poden asseure's a la mateixa taula. Tots aquest fets, i d'altres, no són qüestions personals, sinó polítiques. Segona qüestió: Unió Mallorquina és un partit de centre nacionalista. Per tant, no ens agrada pactar ni amb el PP ni amb el PSOE. I amb el PSM, doncs... són d'esquerra, de moment almenys encara s'ho consideren. Vull dir que el que agradaria a Unió Mallorquina és governar. Ara, hem de ser cons-

Maria Antònia Munar, presidenta d'Unió Mallorquina, ha aconseguit fer-se elegir presidenta del Consell Insular de Mallorca encapçalant un govern que s'ha definit com a Pacte de Progrés. En aquesta entrevista, Munar interpreta el panorama polític balear i apunta algunes idees programàtiques que intentarà materialitzar des del nou organisme que gestiona.

cients de les limitacions de cadascú. Atesa la nostra posició actual crec que el que hem de fer és mantenir-nos com un partit nacionalista de centre que pugui pactar amb uns o amb uns altres segons les possibilitats que cada un ens doni per dur endavant el nostre programa. Aquest és l'inconvenient i l'avantatge d'un partit de centre.

—Vostè va ser un dels tres representants del Parlament que va anar al Congrés a defensar la reforma de l'Estatut, la qual es va rebutjar.

—Crec que hem perdut una oportunitat històrica de fer que les nostres illes tinguin el que tenen totes aquelles altres comunitats històriques, que tenen llengua pròpia o que tenen un fet diferencial geogràfic, com nosaltres. Tres característiques que han fet que altres comunitats, tot i que en algun cas no les tenien, tinguin un Estatut de primera, i nosaltres que les tenim totes tres no tenim Estatut de primera!... Però ja diuen que cada poble té el que es mereix i nosaltres hem votat a partits que després no han volgut reconèixer el dret que tenim, com a ciutadans, a l'autogovern. Aquesta és la realitat. A partir d'aquí hi ha diverses postures. Uns almenys han estat coherents, com el partit socialista que des del principi va dir que no a la reforma, i d'altres han estat impresentables, com el Partit Popular, que va votar que sí aquí al 91 i que a l'hora de la veritat el seu grup al Congrés ha dit que no i això, de qualche manera, és traïr l'electorat d'aquestes illes i riure's del Parlament balear.

—En el seu ja famós discurs davant del Rei, en l'audiència d'aquest estiu passat, va referir-se a la inexistència de les Illes com a comunitat i es va mostrar a favor d'un major pes polític de l'illa de Mallorca. Què vol dir exactament amb això?

—S'ha de matisar que una cosa és el que pensa Unió Mallorquina sobre això, i l'altre és el discurs davant el Rei. Davant el Rei el que vaig dir és que no hi ha sentiment de poble balear, que hi ha quatre realitats diferents: Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. I això ho mantenc a qualsevol lloc. Ja en altres circumstàncies, com a la reforma de la Llei Electoral, vaig defensar el pes de Mallorca que, en aquests moments, de qualche manera, està segregada per Menorca i Eivissa que són les que donen la presidència del govern. No és només això, sinó que tenen més competències que el Consell mallorquí i tenen més suport i ajuda per part del Govern. Això és totalment injust perquè nosaltres representem el 80% de la població de les Illes Balears i en canvi la representativitat és quasi paritària. Mirem per exemple el fet que a Mallorca un diputat al Parlament pot costar fàcilment 15.000 o 16.000 vots, a Menorca

i Eivissa pot sortir per 2.000 o 1.900 i a Formentera per 900; les diferències són substancials.

—UM ha fet una proposta al PSM de pacte preelectoral per a les pròximes eleccions generals...

—Sí, és una proposta totalment oberta, que implica el diàleg entre les dues forces per tal de fer una llista conjunta a les properes eleccions generals. Crec que no hi ha altra alternativa. És l'única manera de tenir un o més diputats nacionalistes al Congrés. Aquests diputats podrien tenir molt a dir en el futur govern de l'estat espanyol. Pens que no podem perdre l'oportunitat per personalismes, perquè la política ha d'estar per damunt de les persones. Crec que és una idea assenyada i, sobretot, és l'única possible i viable si volem realment tenir uns resultats i no quedar-nos en plantejament demagògics.

—És una proposta només per a aquestes eleccions generals, o té voluntat de futur?

—Com a persona que creu profundament en el nacionalisme, crec que mai no ens podem tancar a possibilitats de futur. Però també crec que les coses han de venir pel seu propi peu, una darrere l'altra. El que ara està plan-

Maria Antònia Munar, presidenta d'UM i del Consell Insular de Mallorca, viu probablement un dels moments més dolços de la seva carrera política. El partit que dirigeix ha passat de la quasi desaparició, que per a molts era un fet abans de les eleccions, a ser protagonista de la vida política mallorquina, afer Carillas al marge. Amb només dos diputats ha aconseguit la presidència del Consell mallorquí. Ja ha assolit el primer gran objectiu. Ara, enfila la proa cap a l'objectiu de convertir-se en imprescindible per a qualsevol que vulgui formar govern el 1999.

tejat és un acord per a aquestes eleccions properes. Això significa obrir-nos, iniciar converses i qualsevol plantejament de futur seria conseqüència d'aquestes primeres passes.

—Quines possibilitats té el nacionalisme a Balears, una comunitat que vota majoritàriament forces estatals, com mostra la composició del Parlament?

—El nacionalisme té un percentatge de vots que no és el que jo desitjaria que tengués. El desig és que siguem capaços de donar a conèixer aquesta alternativa i fer-la créixer. Els vots que hem d'aconseguir són els que tenen en aquests moments tant el PP com el PSOE. És la gent que vota aquestes opcions la que s'ha de convèncer de l'avantatge de tenir un partit que defensi els interessos d'aquesta comunitat per damunt d'interessos partidistes. M'agradaria molt que quedàs molt clar que tant el PP com el PSOE el que realment defensen són els interessos dels seus partits, no els interessos de Balears ni tan sols els de l'estat espanyol i això a vegades la gent no ho pensa.

—Com veu l'anomenat gir nacionalista o catalanista del nou govern del PP, presidit per Cristòfol Soler?

—No es normalitza una llengua, ni s'és nacionalista, en funció d'uns nomenaments. Al mateix temps que nomenen director de política lingüística es fan altres nomenaments per tal de no tenir problemes interns dins el partit. Per tant aquests nomenaments no m'impressionen gens ni mica. M'impressionaria una política efectiva en aquest tema de la normalització lingüística, però sobre això tenc el meus dubtes.

—Creu correcte que un responsable polític opini sobre els nomenaments que fa l'església al seu territori?

—És una pregunta difícil. Des del moment que està separada l'església de l'estat, pareix normal que cadascú prengui lliurement les seves pròpies decisions i que uns no entrin en el camp de l'altre. Però això es trenca quan l'estat pren decisions determinades o aprova unes lleis determinades, com el cas de l'avortament o l'ensenyament, i l'església opina. Per tant, tampoc ens hem d'estranyar que, quan l'església pren unes decisions determinades, els representants polítics puguin aportar-hi opinions.

—Com a presidenta de Mallorca, què li semblaria que l'església anomenàs un bisbe de Mallorca que vingués d'una cultura i llengua diferents a la mallorquina?

—Em pareixeria bastant absurd i fins i tot negatiu, totalment. Per molta voluntat que tengués d'aprendre, la veritat és que em sembla que, havent-hi molta gent preparada que coneix la cultura i l'idioma, seria com una provocació.

Miquel Payeras